

عنوان مقاله:

بررسی رویکرد موافق در مورد فناوری تراریخته در بخش کشاورزی ایران

محل انتشار:

مجله تحقیقات اقتصاد کشاورزی، دوره 13، شماره 2 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

یحیی صافی سیس - دکتری ترویج کشاورزی، دانشکده اقتصاد و توسعه کشاورزی، دانشگاه تهران، ایران.

میلاد جودی دمیرچی - کارشناسی ارشد مدیریت کشاورزی، دانشکده اقتصاد و توسعه کشاورزی، دانشگاه تهران، ایران.

نجیمه اسماعیلی - کارشناسی ارشد آموزش کشاورزی پایدار و محیط زیست، دانشکده اقتصاد و توسعه کشاورزی، دانشگاه تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

هدف اصلی این پژوهش، بررسی رویکرد موافق در مورد فناوری تراریخته در بخش کشاورزی ایران است. بدین منظور با استفاده از تحلیل محتوا، رویکرد موافق در مورد فناوری تراریخته مورد بررسی قرار گرفت. برای گردآوری داده‌ها، مصاحبه با ۲۳ نفر از پژوهشگران انجام شد. یافته‌های پژوهش نشان داد چهار عامل «حفظ محیط زیست»، «بهبود سلامتی انسان»، «اجتناب ناپذیر بودن توجه به نظام کشاورزی مبتنی بر مهندسی ژنتیک» و «عدم مقبولیت ادعاهای مخالفان» از دلایل موافقت با کشت و مصرف محصولات تراریخته از دیدگاه پژوهشگران می‌باشند. برای رسیدن به خودکفایی در شرایط تحریم کنونی و رفع نگرانی در مورد احتمال آلودگی بذور تراریخته وارداتی، در مرحله نخست انجام پژوهش‌های بیوفناوری در عرصه کشاورزی و پزشکی پیشنهاد می‌شود و پس از رسیدن به توانایی لازم در زمینه تولید بذر و سایر نهادهای تراریخته و هم چنین، ارزیابی ایمنی این محصولات، تولید محصولات تراریخته با اهداف غیرخوراکی نظیر پنبه تراریخته و محصولات تراریخته به عنوان خوراک دام می‌تواند در دستور کار قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

افزایش بهره‌وری، حفظ محیط زیست، خودکفایی، سلامتی مردم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1906846>

